

Tax Opportunities: Recuperarea taxei pe viciu

Statul Român percepe, cu începere din 2006, o taxă pe viciu, conform art. 361 – 367 din Legea nr. 95/2006. Această taxă este în fapt o supra-acciză care vizează consumul de tutun și băuturi alcoolice (altele decât vinul și berea). Valoarea taxei pe viciu este de 10 euro/1.000 țigarete, 10 euro/1.000 bucăți țigări și țigări de foi, 13 euro/kg pentru tutunul destinat fumatului și respectiv 200 euro/hectolitră de alcool pur. Taxa pe viciu este datorată de persoanele juridice care produc și/sau importă produse din tutun și băuturi alcoolice. De asemenea, pentru persoanele juridice care încasează venituri din activitățile publicitare la produse din tutun și băuturi alcoolice, se percepe o taxă pe viciu de 12% din valoarea acestor încasări.

Conform expunerii de motive a proiectului de lege prin care a fost introdusă taxa pe viciu, destinația veniturilor colectate o reprezintă: dezvoltarea infrastructurii sistemului sanitar; susținerea programelor naționale de sănătate; finanțarea activităților de combatere a consumului de alcool și tutun, precum și a altor nevoi ale sistemului de sănătate în cadrul programelor de sănătate.

Vom observa că, la nivelul Uniunii Europene, accizele pentru tutun prelucrat și alcool/băuturi alcoolice sunt armonizate. Cu toate acestea, în conformitate cu art. 3 alin. (2) din Directiva 92/12/CEE, statele membre pot introduce alte taxe indirecte pentru aceste produse, în "scopuri specifice".

Prin hotărârea din 27 februarie 2014, pronunțată în afacerea C-82/12, *Transportes Jordi Besora SL vs. Generalitat de Catalunya*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a decis că art. 3 alin. (2) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse

accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale care instituie o taxă pe vânzarea cu amănuntul de uleiuri minerale, cum este taxa pe vânzările anumitor uleiuri minerale (*Impuesto sobre las Ventas Minoristas de Determinados Hidrocarburos*) în discuție în litigiul principal, o asemenea taxă neputând fi considerată ca urmărind un scop specific în sensul acestei dispoziții, din moment ce această taxă, destinată să finanțeze exercitarea de către colectivitățile teritoriale în cauză a competențelor lor în materie de sănătate și de mediu, nu urmărește, în sine, să asigure protecția sănătății și a mediului.

În opinia Costăș, Negru & Asociații, această interpretare a Curții de Justiție deschide posibilitatea recuperării taxei pe viciu achitate în România, în perioada de prescripție. Explicația rezidă în aceea că reglementarea conținută în Legea nr. 95/2006 nu are un scop specific, colectarea taxei pe viciu fiind făcută din rațiuni de finanțare generală a sistemului.

Materialul a fost publicat in Newsletter-ul [Costăș, Negru & Asociații](#).